

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4CoP/75/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112208443
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3112208443.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Oľgy Lichnerovej a sudkýň JUDr. Alice Beňovej a JUDr. Ivety Martinákovvej vo veci starostlivosti o maloletú J. J. nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpenú kolíznym opatrovníkom, Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny T., dieťa rodičov: matky Bc. W. J., bytom T., N. XX, zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. A. D., s.r.o., so sídlom T., N. XX a otca, Mgr. art. W. Z., bytom T., J. XX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou L. & N. s.r.o., so sídlom D., X. cesta XX/B, o úpravu práv a povinností k maloletemu dieťaťu, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 26.júna 2014, č. k. 30P/89/2012-695 a o odvolaní matky proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 25.júna 2014, č. k. 30P/89/2012-663 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o nepriznaní náhrady trov konania vo výške 100 eur p o t v r d z u j e .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil otcovi povinnosť platiť na výživu maloletej J. sumou po 170 Eur mesačne k rukám matky, vždy do 15. dňa každého mesiaca vopred, s účinnosťou od 01.04.2012, z čoho čiastku 20 Eur mesačne bude otec dieťaťa zasielať na osobitný účet maloletej za účelom tvorby úspor. Dlh na výživnom za obdobie od 01.04.2012 do rozhodnutia súdu z titulu bežného výživného pre maloletú J. vo výške 2.919 Eur súd povolil otcovi splácať v mesačných splátkach po 50 Eur k rukám matky spolu s určeným výživným, od právoplatnosti tohto rozsudku, až do úplného vyrovnania dlhu, pod následkom straty výhody splátok. Dlh na výživnom za obdobie od 01.04.2012 do rozhodnutia súdu z titulu tvorby úspor pre maloletú J. vo výške 540 Eur súd povolil otcovi splácať v mesačných splátkach po 10 Eur spolu s určeným výživným, od právoplatnosti tohto rozsudku, až do úplného vyrovnania dlhu, pod následkom straty výhody splátok. Matke dieťaťa uložil, aby v lehote do 1 mesiaca od právoplatnosti tohto rozsudku založila osobitný účet na meno maloletej J. a účet vinkulovala v prospech súhlasu Okresného súdu Trenčín s jeho nakladaním a otcovi dieťaťa číslo tohto účtu oznámila v lehote do 5 dní od jeho založenia. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. Vychádzal zo zistenia, že maloletá Karolína sa narodila zo vzťahu mimo manželstva svojich rodičov. Matka spolu s maloletou odišla zo spoločnej domácnosti, ktorú viedla s otcom dieťaťa v Bratislave, koncom roku 2010. Spolu s maloletou sa odsťahovala ku svojim rodičom a v súčasnosti žije spolu so svojimi rodičmi a s maloletou J. v rodinnom dome svojich rodičov spolu s rodičmi, ktorým na spoločnú domácnosť prispieva mesačne 70 až 80 Eur. K. J. bude mať 4 roky a 7 mesiacov a navštevuje materskú školu. Má zdravotné problémy po operácii obličiek, s čím má matka zvýšené výdavky. Matka pracuje ako projektová manažérka s priemerným mesačným zárobkom za obdobie 09/2012 až 08/2013 vo výške 738,50 Eur. Otec dieťaťa uviedol, že živnostensky podnikal až do času, kedy (29.10.2008) získal pečiatku Komory architektov. Od uvedeného dátumu živnostensky nepodniká. Má príjmy z architektonickej činnosti, ktoré zdaňuje daňovým priznaním typu B. V roku 2012 mal príjmy vo výške 3.728 Eur a výdavky v daňovom priznaní neuviedol. Podľa vyjadrenia otca si ich uplatnil paušálom. Základ dane mal 83,26 Eur. V roku 2014 ku dňu rozhodnutia otec daňové priznanie za rok 2013 ešte nepodal. Otec je tiež invalidným dôchodcom a poberá invalidný dôchodok v súčasnosti vo výške 135,50 Eur mesačne. Príjem má aj z prác pri filmovaní, kde pracuje

na základe zmluvy v komparze. Venuje sa kurzom tanca tango a hokeju. Rodičia okrem maloletej J. nemajú inú výživovú povinnosť. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že návrh matky bol podaný dôvodne. Keďže rodičia maloletej J. nežijú v spoločnej domácnosti od konca roku 2010 a o zverení maloletej Karolíny bolo právoplatne rozhodnuté rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 30P/89/2012-203 zo dňa 14.10.2013, súd v tomto konaní rozhodoval iba o určení výšky výživného pre maloletú J.. V otázke určenia výživného súd prihliadol na odôvodnené potreby maloletej J., jej vek, príjem matky, príjem otca a ich majetkové pomery. Maloletá E. má 5 rokov a 7 mesiacov. Chodí do materskej školy, je zdravá, ale má určité zdravotné riziká, pre ktoré navštevuje urologickú ambulanciu v Bratislave, nefrológiu v Trenčíne, ortopédiu v Trenčíne a alergologickú ambulanciu, s čím má matka zvýšené výdavky mesačne asi 20 Eur. Navštevuje súkromnú tanečnú školu, s čím má matka tiež zvýšené výdavky spojené s kúpou šiat a cestovným na súťaže. Matka pracuje ako projektová manažérka s príjmom cca 720 Eur mesačne. Otec dieťaťa živnostensky podnikal až do 16.12.2013, kedy živnostenské podnikanie pozastavil do 16.12.2016. Dňa 29.10.2008 bol zapísaný do zoznamu autorizovaných architektov Slovenskej komory architektov a podniká ako autorizovaný architekt. Má príjmy z architektonickej činnosti, ktoré zdaňuje daňovým priznaním typu B a v roku 2012 mal príjmy vo výške 3.728 Eur a výdavky v daňovom priznaní neuviedol. Podľa vyjadrenia otca si ich uplatnil paušalom. Základ dane mal 83,26 Eur. V roku 2014 ku dňu rozhodnutia otec daňové priznanie za rok 2013 ešte nepodal. Otec je tiež invalidným dôchodcom a poberá invalidný dôchodok v súčasnosti vo výške 135,50 Eur mesačne. V roku 2013 mal príjem cca 70 Eur z prác pri filmovaní, kde pracuje na základe zmluvy v komparze a venuje sa kurzom tanca tango, bez nároku na odmenu. V konaní bolo ďalej preukázané, že otec dieťaťa je výlučným vlastníkom rodinného domu s dvoma bytovými jednotkami v katastrálnom území T. a výlučným vlastníkom bytu, ktorý sa nachádza v katastrálnom území Bratislava - Staré Mesto. Spláca dva úvery. OTP banka Slovensko a.s. poskytla otcovi spotrebný úver v sume 4.258.797,- Sk, ktorý má teraz otec povinnosť splácať po 1.077,16 Eur mesačne. VÚB a.s. poskytla v decembri 2013 otcovi maloletej úver v sume 96.400 Eur, ktorý otec spláca po 444 Eur mesačne. Súd neuveril tvrdeniu otca, že úver so splátkami 1.077,16 Eur mesačne spláca jeho matka dôchodkyňa a brat a neuveril ani tvrdeniu otca, že jeho príjem je 7 Eur mesačne, alebo ako tvrdil druhýkrát, že jeho príjem je 245 Eur mesačne, a preto môže platiť maloletej výživné iba v minimálnej výške, 27,13 Eur mesačne. Keďže súdu sa nepodarilo jednoznačne zistiť skutočné príjmy otca za rozhodné obdobie, súd pri rozhodovaní o výške výživného vychádzal zo skutočnosti, že otec dieťaťa má príjem z činnosti autorizovaného architekta a jeho predpokladaný čistý mesačný zárobok, ktorý môže v tejto činnosti dosiahnuť by bol vo výške od 1.299 Eur až 1.683 Eur mesačne tak, ako to vyplýva z citovaného štatistického zisťovania Štatistického úradu Slovenskej republiky za rok 2013. S prihliadnutím na vykonané dokazovanie a majetkové pomery otca, ktorý vlastní viacero nehnuteľností v Bratislave a v Trnave, s možnosťou príjmu z ich nájmu, skutočnosť, že dva bankové domy mu na ním označený príjem v roku 2008 vo výške 83.000 Sk a v roku 2013 na jeho príjem označený vo výške 2.000 Eur poskytli dva úvery, spolu vo výške cca 100.000 Eur, súd považoval za primerané možnostiam a schopnostiam otca, ale aj potrebám maloletej J., určiť otcovi povinnosť platiť maloletej J. výživné vo výške 170 Eur mesačne (podľa návrhu matky), pričom časť tohto výživného v sume 20 Eur súd uložil otcovi zasielať na osobitný účet maloletej na tvorbu úspor. Právne vec posúdil podľa § 62 ods. 1, 2, 4 a 5, § 63 ods. 3 a § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Dlh na výživnom za obdobie od 01.04.2012 do rozhodnutia súdu z titulu bežného výživného pre maloletú J. vo výške 2.919 Eur (mesiace 04/2012 až 06/2014, t.j. 27 mesiacov x150 Eur = 4.050 Eur mínus uhradené výživné 1.131 Eur) titulom bežného výživného a dlh na výživnom za obdobie od 01.04.2012 do rozhodnutia súdu pre maloletú J. titulom tezurácie výživného vo výške 540 Eur (mesiace 04/2012 až 06/2014, t.j. 27 mesiacov x 20 Eur = 540 Eur) súd povolil otcovi dieťaťa splácať za podmienok, ktoré sú uvedené vo výroku tohto rozsudku. Súd v konaní nerozhodol o úprave styku otca s mal. J.. Vzhľadom na odvolanie matky aj otca maloletej proti nariadenému predbežnému opatreniu vo veci úpravy styku otca s maloletou J. zo dňa 09.05.2014 má súd za to, že pre rozhodnutie o úprave styku otca s maloletou J. bude potrebné ďalšie dokazovanie, a preto súd toto konanie o úpravu styku vylúčil na samostatné konanie. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p., keď žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie mohlo sa začať i bez návrhu.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec dieťaťa. Dôvodil tým, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Namietal, že záver súd o živnostenskom podnikaní otca je nesprávny. Nerozporoval, že k pozastaveniu živnosti došlo dňa 16.12.2013, ale predmetné pozastavenie bol už opätovné. Mal živnosť pozastavenú aj do 20.07.2013 a z dôvodu, že opomenul pozastavenie živosti predĺžiť, automaticky došlo k jej obnoveniu. Ani konštatovanie

súdu, že otec pracuje aj na základe zmluvy ako komparz nie je v súlade s realitou, nakoľko jeho príjem z tejto činnosti bol jednorazový v sume 70 eur, pričom od posledného účinkovania uplynul 1 rok a od toho času ako komparz nikde nevystupoval. Otec ako samostatne zárobkovo činná osoba nemá pravidelný príjem, všetky jeho príjmy sú zahrnuté v účtovnej evidencii a daňovom priznaní. Pokúsil sa hľadať si prácu, ale neúspešne, pričom na jeho ťažké zdravotné postihnutie nie je schopný vykonávať akúkoľvek prácu, pracovné podmienky musia byť prispôsobené jeho zdravotnému stavu. Namietal, že súd vychádzal pri určení výživného zo štatistiky priemerného zárobku /1 299 Eur - 1683 Eur/ osôb v rovnakom odbore ako má otec, pričom treba mať na zreteli skutočnú situáciu na trhu práce a najmä možnosti otca ovplyvnené jeho zdravotným stavom. Otec sa výhodnejšieho zamestnania bez dôležitého dôvodu nevzdal, práve naopak je v jeho záujme zabezpečiť si lepší príjem. Nesúhlasil ani so záverom súdu, že sa venuje kurzu tanca bez nároku na príjem. Spoločnosť T. P. s.r.o. síce mesačný príjem otcovi neposkytuje, ale otec má možnosť užívať na súkromné účely motorové vozidlo, ktoré patrí tejto spoločnosti, a bez ktorého by nebol schopný navštevovať dcéru. Pokiaľ ide o nehnuteľnosti, ktoré vlastní, nesúhlasil s tým, že by sa príjmu z prípadného prenájmu vzdal. V rodinnom dome v Trnave býva jeho matka a brat a v byte v Bratislave býva jeho otec. Je nemysliteľné aby matku a brata z nehnuteľnosti vysťahoval, nakoľko práve oni mu pomáhajú splácať úver poskytnutý VÚB. Okrem toho o nehnuteľnosť - polyfunkčnú časť je vedený súdny spor. Vytýkal súdu, že neprihliadal na okolnosti uvádzané otcem a za záväznú považoval akýsi domnelý príjem plynúci z vlastníckeho práva k rodinnému s dvoma bytovými jednotkami a predpokladaný príjem architekta. Súd neskúmal jeho schopnosti a možnosti, dôsledkom čoho bolo nesprávne vyhodnotenie skutkového stavu. Súd vôbec nespochybnil výdavky maloletej J., hoci tvrdenia matky o zvýšení nákladov na maloletú v súvislosti so zabezpečením vhodného odevu na tanec a nálady na cestovné, sú neodôvodnené a najmä nepravdivé. Vystúpenia sa nezabezpečujú v takej intenzite ako tvrdí matky, a preto sa otec domnieva, že cieľom matky nie je zabezpečiť výživné pre dcéru, ale otca finančne zruinovať. Rozhodnutie súdu považoval pre otca za likvidačné a súčasná situácia je pre neho neúnosnou. Výška výživného, vrátane splátok nie je únosná. Rozhodnutie súdu považoval za nezákonné z dôvodu, že súd nesprávne právne posúdil skutkový stav, argumentáciou otca sa vôbec nezaoberal a úplne opomenul aplikáciu ust. § 75 zák. č. 36/2005 Z. z.. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zmenil tak, že otcovi určí povinnosť platiť výživné vo výške 100 eur mesačne počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku.

Matka dieťaťa vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu otca navrhla napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť. Uviedla, že z vykonaného dokazovania je zrejmé, že otec v roku 2013 dosahoval príjem minimálne 2.000 eur mesačne, čo vyplýva z jeho hypotekárneho úveru od VÚB a nič z vykonaného dokazovania nenasvedčuje tomu, že by otec tento deklarovaný príjem nedosahoval. V opačnom prípade, že by otec už vedel, že nebude môcť úver splácať vo výške mesačných splátok 1 077,16 eur, by sa vystavil hrozbe trestnoprávneho postihu za svoje konanie v zmysle § 222 Trestného zákona. Údajná otcem tvrdená finančná pomoc rodiny nebola v konaní preukázaná. Toto tvrdenie považovala za účelové. K tvrdeniu otca, že sa nemôže zamestnať vzhľadom na svoj zdravotný stav uviedla, že otec neuviedol, resp. nepreukázal, ako konkrétne mu jeho zdravotný stav bráni vo vykonávaní činnosti architekta, keď mu zdravie nebráni vo výučbe tanga pre spoločnosť T. P. s.r.o., čo sa javí ako fyzicky náročnejšia aktivita, než je činnosť architekta. Otec sa tiež vo voľnom čase venuje ľadovému hokeju a takisto aj rybolovu, ktoré činnosti sú spojené so zvýšenými nárokmi na zdravotný stav. Nevidela rovnako dôvod v tom, prečo by otec nemohol prenajímať svoju nehnuteľnosť, keď odhadovaný potenciálny príjem otca z prenájmu danej nehnuteľnosti v Trnave by bol výrazne vyšší ako splátka hypotekárneho úveru. Poukázala na ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine, a keď otec bol v predchádzajúcom období zjavne schopný zabezpečiť si dostatok finančných prostriedkov na uspokojovanie vlastných potrieb v rozsahu vyššieho životného štandardu, preto možno od neho spravodlivo žiadať, aby rovnaký štandard umožnil aj maloletej formou výživného.

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa uložil otcovi povinnosť zaplatiť matke dieťaťa sumu 15 Eur, do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia. Náhrada trov konania vo výške 100 Eur sa matke dieťaťa nepriznal. V odôvodnení uviedol, že v konaní o úpravu práv a povinností k mal. J. bolo na deň 26.05.2014 o 13.15 hod. na č. dv.122 tunajšieho súdu nariadené pojednávanie. Na nariadené pojednávanie sa nedostavil otec dieťaťa, ani jeho právna zástupkyňa, ktorí dátum pojednávania na deň 26.05.2014 vzali na vedomie na poslednom pojednávaní dňa 24.4.2014, s tým, že už nebudú na pojednávanie písomne predvolávaní. Otec dieťaťa svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil e-mailom doručeným súdu dňa 26.05.2014 o 12,38 hod. s odôvodnením spočívajúcim v jeho náhlom zhoršení zdravotného

stavu a práceneschopnosti a žiadal o odročenie pojednávania. Zároveň súdu predložil e-komunikáciou potvrdenie o dočasnej práceneschopnosti so začiatkom PN 26.05.2014. Matka mal. dieťaťa a jej právny zástupca sa na pojednávanie, ktoré bolo odročené dostavili a matka dieťaťa si uplatnila svojim písomným podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 29.05.2014 právo na zaplatenie 15 Eur v zmysle § 147a ods.1 O.s.p., z dôvodu neúčasti otca dieťaťa na pojednávaní a zároveň aj 100 Eur v zmysle § 147a ods.2, z dôvodu neúčasti. V danej veci súd rozhodol o odročení pojednávania nariadeného na deň 26.05.2014, na základe žiadosti otca dieťaťa z dôležitého dôvodu na jeho strane (náhle zhoršenie zdravotného stavu), ktorý sa z tohto dôvodu v deň pojednávania ospravedlnil a požiadal o odročenie pojednávania. V zmysle uvedeného, keďže matka dieťaťa sa na pojednávanie dostavila a včas si uplatnila právo na zaplatenie sankčného nároku, súd v zmysle § 147a ods.1 O.s.p. zviazal otca dieťaťa zaplatiť matke sumu 15 Eur, do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia. Nárok na náhradu trov vo výške 100 Eur z dôvodu neúčasti právneho zástupcu otca na pojednávaní, súd matke dieťaťa nepriznal, nakoľko dôvod na odročenie pojednávania sa netýkal právnej zástupkyne otca dieťaťa. Právne nárok posudzoval podľa § 147a ods. 3, 4 a 5 O.s.p..

Proti tomuto uzneseniu, a to výrokovej časti o nepriznaní náhrady trov konania vo výške 100 Eur, podala v zákonnej lehote matka dieťaťa. Dôvodila tým, že pojednávanie na deň 26.05.2014 bolo odročené jednak z dôvodu neúčasti otca maloletej, ako aj z dôvodu neúčasti právneho zástupcu otca. Vzhľadom na to, že otec maloletej mal na zastupovanie v konaní zvoleného právneho zástupcu oprávneného vo veci v jeho mene v plnom rozsahu konať, pojednávanie mohlo prebehnúť aj len za účasti právneho zástupcu. Súčasne poukázala na skutočnosť, že nielen otec, ale ani právny zástupca otca nesplnil povinnosť podľa § 119 ods. 2 O.s.p. a neospravedlnili svoju neúčasť na nariadenom pojednávaní. Navrhla, aby odvolací súd zmenil napadnuté uznesenie vo výroku II. a zviazal otca zaplatiť matke sumu 100 eur.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania /§ 212 ods. 1, § 214 ods. 2 v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p./ a dospel k záveru, že odvolanie otca a odvolanie matky nie je dôvodné.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. a k odvolacím námietkam otca uvádza nasledovné:

Odvolací súd konštatuje, že Zákon o rodine /§ 62 ods. 2 a § 75 ods. 1/ zakotvuje povinnosť rodičov prispievať na výživu detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov, nejde teda len o zohľadnenie skutočne dosahovaných príjmov. Preto je pri rozhodovaní o výživnom vždy nutné prihliadnuť nielen k fakticky dosahovaným príjmom rodiča, ale i k celkovej hodnote jeho hnutel'ného a nehnuteľného majetku a spôsobu života, resp. životnej úrovne. Pri rozhodovaní súdu podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine je súd povinný obstarat' a posúdiť všetky relevantné podklady pre správne určenie výšky výživného pre dieťa.

V preskúmvanej veci súd prvého stupňa postupoval v zmysle uvedených zásad a po doplnenom dokazovaní zameranom na celkové majetkové pomery otca maloletej, správne dospel k záveru, že u otca ako osoby povinnej bolo potrebné prihliadať nielen na faktické príjmy otca, ktoré deklaroval v tomto konaní, ale aj na potenciálne príjmy otca. Správne vyhodnotil, že takýmto príjmom je aj príjem, ktorý by otec mohol dosahovať z prenájmu nehnuteľností, ktoré vlastní v Trnave /rodinný dom s dvoma bytovými jednotkami a v Bratislave /dvojizbový byt/. I keď otec namieta, že z uvedených nehnuteľností nedosahuje žiadny príjem, nakoľko v rodinnom dome v Trnave býva jeho matka a brat s rodinou a v byte v Bratislave býva jeho otec, bolo preukázané, že v prípade nájmu nehnuteľnosti v Trnave by bol možný príjem v rozpätí od 2 500 až 3 000 eur mesačne. Rovnako tiež správne súd prvého stupňa prihliadal k tomu, že v súvislosti s poskytnutím úveru od VÚB, otec vo svojej žiadosti o poskytnutie úveru zo dňa 09.12.2013 uviedol ako základný čistý mesačný príjem 2 000 eur. Príjem otca maloletej je tak v skutočnosti väčší ako deklaroval na pojednávaní pred súdom prvého stupňa. Najskôr uvádzal príjem za rok 2012 142 eur mesačne /7 eur mesačne podľa daňového priznania a 135,50 eur mesačne z invalidného dôchodku/. Na pojednávaní dňa 24.04.2014 otec tvrdil, že je v jeho možnostiach a schopnostiach platiť výživné len v minimálnej výške 27,13 eur mesačne, na pojednávaní dňa 26.06.2014 uviedol, že jeho príjem je 250 eur mesačne a je schopný platiť výživné vo výške 100 eur mesačne od právoplatnosti rozsudku. Otec

sa tiež vo voľnom čase venuje koníčkom, ako je ľadový hokej a kurz tanca, čo si tiež vyžaduje určité finančné náklady, a spláca pôžičky v mesačných splátkach 444 eur a 1 077,16 eur. I keď tvrdil, že úvery mu pomáha splácať rodina, matka a brat, žiadnym hodnoverným dôkazom toto nepreukázal. Pokiaľ otec tvrdil, že v súvislosti s operáciou obličky, má určité obmedzenia, nepreukázal v akej konkrétnej oblasti je obmedzený, a akú prácu nemôže vykonávať, keď otec podniká ako autorizovaný architekt a môže sa venovať aj svojim záujmom - ľadový hokej, tanec. Všetky tieto zistené skutočnosti aj podľa názoru odvolacieho súdu odôvodňujú, že je v schopnostiach a možnostiach otca platiť výživné na maloletú vo výške 170 eur mesačne. Odvolací súd zdôrazňuje, že ako náhle sa stane človek rodičom, nadobúda určité práva s tým spojené, ale tiež ho začnú viazať určité obmedzenia dané existenciou dieťaťa. Musí mať na zreteli záujmy svojho dieťaťa, v danom prípade teda záujem na zabezpečení všetkých potrieb maloletej napomáhajúcich k všestrannému rozvoju jej osobnosti. V prípade kolízie záujmu dieťaťa a rodiča preváža záujem dieťaťa, ktorý je prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa dieťaťa. Správne sa súd prvého stupňa preto aj vypořadal nielen s deklarovaným príjmom otca ale aj ostatnými majetkovými pomermi, keď zohľadnil, že je vlastníkom hore uvedených nehnuteľností, z ktorým môže mať príjem i v prípade, že ich užívajú jeho príbuzní. Otec si musí byť vedomý, že je otcom maloletej a so svojim majetkom by mal nakladať tak, aby to bolo v záujme maloletej, aby mohol platiť výživné v takej výške, ktorá je potrebná na uspokojovanie nielen jej základných životných potrieb, ale aj iných bežných potrieb spojených s navštevovaním výtvarného a tanečného krúžku, keďže maloletá má talent a nadanie. Z dokazovania vyplynulo aj to, že u maloletej sú zvýšené náklady spojené s návštevou urologickej a alergologickej ambulancie, nefrológie a ortopédie, v súvislosti so zdravotnými ťažkosťami, ktoré sa u nej vyskytujú. Napokon odvolací súd dodáva, že i matka je povinná prispievať na výživu maloletej, avšak vzhľadom na vek maloletej, je táto jej povinnosť vyvažovaná osobnou starostlivosťou.

Za správne odvolací súd považuje aj určenie výšky splátok zročného výživného, nakoľko predstavuje primeranú dobu na zaplatenie celého dlhu.

Odvolacie námietky otca proti rozsudku súdu prvého stupňa z uvedených dôvodov odvolací súd nepovažoval za opodstatnené.

Odvolací súd preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Ďalej odvolací súd preskúmal aj napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v časti, ktorým nepriznal matke maloletej trovy konania vo výške 100 eur v dôsledku odročenia pojednávania dňa 26.05.2014 na žiadosť otca.

Z obsahu spisu vyplýva, že otec maloletej svoju neúčast' na pojednávaní dňa 26.05.2014 ospravedlnil e-mailom doručeným súdu dňa 26.05.2014 o 12,38 hod. s odôvodnením spočívajúcim v jeho náhlom zhoršení zdravotného stavu a práceneschopnosti a žiadal o odročenie pojednávania. Zároveň súdu predložil e-komunikáciou potvrdenie o dočasnej práceneschopnosti so začiatkom PN 26.05.2014. Matka maloletej a jej právny zástupca sa na pojednávanie, ktoré bolo odročené dostavili a matka dieťaťa si uplatnila svojim písomným podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 29.05.2014 právo na zaplatenie 15 Eur v zmysle § 147a ods.1 O.s.p., z dôvodu neúčasti otca dieťaťa na pojednávaní a zároveň aj 100 Eur v zmysle § 147a ods.2, z dôvodu neúčasti.

Odvolací súd považuje za správne s poukazom na ust. § 147a ods. 2 O.s.p. , že súd prvého stupňa nepriznal matke aj 100 eur z dôvodu, že bola zastúpená advokátom prítomným na pojednávaní, nakoľko k odročeniu pojednávania nedošlo pre dôvod na strane advokáta otca ale na strane otca samého. Nárok podľa § 147a ods. 2 O.s.p. vznikne len v prípade, ak k odročeniu pojednávania došlo pre dôvod na strane advokáta protistrany /v konkrétnom prípade otca/.

Neboli preto dôvodné námietky, že pojednávanie sa mohlo konať len za účastní právneho zástupcu otca, ktorý konal v jeho mene, nakoľko táto okolnosť nemá na rozhodovanie podľa § 147a O.s.p. žiadny vplyv.

Odvolací súd preto uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.